

Stan bezpieczeństwa zewnętrznego państwa polskiego podlegał dynamicznym zmianom. W XV-XVI w. Polska z pomyślnie rozwijającą się gospodarką, sprawnym wojskiem i dyplomacją stała się jednym z podmiotów polityki europejskiej. Załamanie się Rzeczypospolitej Obojga Narodów w XVII-XVIII w. miało swoje przyczyny w sytuacji wewnętrznej kraju i stosunkach międzynarodowych. Państwo polsko – litewskie stało się protektoratem rosyjskim, ale zaczęło się gwałtownie reformować i walczyć o swoją suwerenność.

W wyniku nieustępliwej walki Polaków o niepodległość i sprzyjającej sytuacji międzynarodowej w 1918 roku, państwo polskie powstało ponownie. Jednakże jego bezpieczeństwo zewnętrzne, podobnie jak wielu innych państw, zależało już w głównej mierze od decyzji wielkich mocarstw. W 1939 roku, mimo racjonalnych działań wojskowych i dyplomatycznych, Rzeczpospolita oczekiwanej pomocy ze strony Zachodu nie otrzymała. Po drugiej wojnie światowej Polska dostała się pod dominację radziecką, a po roku 1989 znalazła się w strefie wpływów Stanów Zjednoczonych.

Kazimierz Adamek

Analiza systemowa jako metoda badawcza, którą proponuje się implementować w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem i obronnością jako paradygmat przyjmuje traktowanie:

- badanego obiektu jako systemu, którego strukturę tworzą określone elementy i relacje między nimi;
- danego systemu jako obiektu złożonego z wzajemnie powiązanych podsystemów;
- danego systemu jako obiektu należącego do systemu nadrzędnego;
- modelu systemu jako afirmacji jego funkcjonowania.

Charakteryzuje się on kompleksowym ujmowaniem problemów oraz wykorzystywaniem interdyscyplinarnych metod analitycznych do rozwiązywania złożonych sytuacji decyzyjnych. Wprowadzając do procesu badawczego paradygmat systemowości w swoisty sposób pozwala na porządkowanie całej przestrzeni badawczej, identyfikację przedmiotowych, podmiotowych i funkcjonalnych systemów i podsystemów oraz na uchwycenie i analizę prawidłowości w złożonym środowisku systemów narodowego i międzynarodowego bezpieczeństwa.

Istotnym walorem tej metody jest to, iż umożliwia ona uwzględnienie takich atrybutów środowiska bezpieczeństwa jak złożoność relacji pomiędzy poszczególnymi podmiotami bezpieczeństwa, wysoką dynamikę zmian (zagrożeń) oraz przestrzenność. W pełni dostrzega, iż bezpieczeństwo międzynarodowe nie jest sumą bezpieczeństw poszczególnych państw i pozwala, w zależności od postawionego problemu badawczego, przy wykorzystaniu takich kategorii jak system i podsystemy komponować różne modele systemów bezpieczeństwa i analizować ich funkcjonowanie w zdefiniowanej przestrzeni badawczej.

Józef Buczyński

W artykule autor opisał kilka aspektów kontaktów między III Rzeczpospolitą a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi. Scharakteryzował umowy, które oba kraje zawarły po 1989 roku – przede wszystkim gospodarcze. Dużo miejsca poświęcił wizytom polskich przedstawicieli w ZEA (prezydentów, premierów, ministrów), oraz odwiedzinom w Polsce przedstawicieli rządu ZEA. Ukazał również wiele inicjatyw kulturalnych, podjętych przez stronę polską, chcąc zwiększyć wiedzę tamtejszych mieszkańców o III Rzeczpospolitej (koncerty, pokazy filmów, wystawy).

Grzegorz Tokarz

Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa
ul. Wyspiańskiego 16/4
60-750 Poznań
Tel. 61 85 10 518
www.wsb.net.pl

PRZEGLĄD NAUKOWO-METODYCZNY

EDUKACJA DLA BEZPIECZEŃSTWA

W numerze m.in.:

Historyczne aspekty polskiej polityki bezpieczeństwa
Kazimierz Adamek

Teoria bezpieczeństwa – analiza systemowa
Józef Buczyński

Zjednoczone Emiraty Arabskie w polityce zagranicznej
III Rzeczpospolitej
Grzegorz Tokarz

